12.07.2022 г. / 11:41:38

Родолюбие

ЗВЕРСТВАТА НА ЕДИН ОТ ЮДЕЙСКИТЕ БАЩИ НА МАКЕДОНИЗМА НАД БЪЛГАРИТЕ

Лев Главинчев е македонски **ЕВРЕИН, член на БКП от 1941 година; полковник от ДС, криминален затворник преди септемврийския преврат, съден за убийство, комунистически касапин садист, избил със своята „ударна" партизанска група около 250 човека от софийската интелигенция веднага след 09.09.1944г.**

„Специалитета" му е бил счупване на черепа на жертвата с чук и заколване с права лопата. Главинчев е избил собственоръчно десетки дейци на старото ВМРО; Виновен е за смъртта на хиляди българи.

ПРОПАГАНДИРА ИДЕИТЕ НА МАКЕДОНИЗМА и на Балканската федерация. Посещава Скопие във връзка с въвеждане на така наречената КУЛТУРНА АВТОНОМИЯ В ПИРИНСКО!

Много хора са арестувани по поръчка на УДБА (Югославското управление за държавна безопасност), като набелязаните са задържани и екстрадирани в Югославия. В съдебния процес против изтъкнати дейци на ВМРО през август 1946 г. в София, главният прокурорски свидетел е Лев Главинчев. Той е и човекът, който ръководи изравянето на костите на цар Борис III от Рилския манастир. Главинчев се познава лично с Георги Димитров, а Антон Югов е кум на първата му сватба. Арестува Райко Алексиев и го измъчва преди смъртта му. Твърди се, че лично е убил членовете на регентския съвет принц Кирил Преславски, професор Богдан Филов и генерал Никола Михов, както и професор Александър Станишев и десетки осъдени от Народния съд. Именно Главинчев издава нареждането и за убийството на Димитър Талев. Лев Главинчев умира от рак на 20 август 1970 г. в страшни мъки. На погребението му, неговият брат Павел Главинчев заявява: "Моят брат уби 226-ма македонски фашисти" *(разбирай български патриоти-активисти на крилото на Ванче Михайлов - б.р.)*."

*Публикуваме и откровения разказ на един от помощниците на **Лев Главинчев**. **Спомените обрисуват случващото се в България през първите седмици след 9 септември 1944 г.** Неговите думи са достатъчно красноречиви и не изискват допълнителен коментар.*

„… В началото арестувахме само офицери, министри, бивши управници, търговци – изобщо богати хора. Министър на МВР беше Антон Югов, **партизаните станаха началници, политзатворниците – също, а криминалните станахме обикновени „гвардейци“**. Главният щаб на „гвардията“ бе хотел „Славянска беседа“ – бивш щаб на германските войски. **Аз бях пряко подчинен на Лев Главинчев, един от най-жестоките убийци по онова време**. Отделът, ръководен от него, беше от 29 души, които се разделяха на групи от двама или трима, като при акция за арестуване вземаха и войници от дадените за охрана на военното министерство. Освен със „Славянска беседа“ „гвардията“ разполагаше и с „Дома на слепите“, затвора, ареста на Съдебната палата, сградата на „Московска“ № 5, както и някои други сгради, една от които на улица „Княз Александър I“ – по-късно тя стана банка.

Още на 9 септември към обяд докараха двама от регентите – принц Кирил и генерал Михов. Докараха ги лека кола, а ги откараха към затвора с жандармерийски черен автобус с дълги седалки от стена до стена. Пак **в „Славянска беседа“ доведоха генерал Петър Цанков, началник на Школата за запасни офицери (ШЗО). Наши „гвардейци“ го убиха с чук в главата и хвърлиха трупа му от петия етаж – уж се е самоубил. Бяха убити и други хора, имената не им помня, а и никой не ми ги е казвал**. „Гвардейците“ ходехме на различни адреси, арестувахме хора, ала **имаше случаи, ако в къщата, дето извършвахме ареста, нямаше други и ако беше вечер, да убиваме арестуваните още там. Убиването ставаше с чук или заколване с права лопата**.

Още на втория ден се отвратих от себе си. Като се върнехме в „Славянска беседа“, където спяхме, пиехме ракия, вино, коняк и се напивахме; но **страшните картини от убийствата, извършени от нас, не изчезваха. Не зная**

дотогава колко души съм убил – аз или общо нашата „ударна група“, ръководена от Лев Главинчев. Освен нашата имаше още десетина „ударни групи. Когато отивахме да арестуваме, правехме обиск намерехме ли ценни неща – злато, диаманти, украшения, пари, пълнехме първо джобовете; след това се правеше протокол за останалото, което не беше в нашите джобове. Арестуваният обикновено не протестираше. Но ако протестира, го убиваме. Имаше такъв случай – човекът беше много богат, живееше на площад „Славейков“ и улица „Солунска“. От касата извадихме над 20 килограма злато, диаманти, златни часовници, пръстени, пари. Жена му започна да вика: „Грабители, разбойници!“. Главинчев я застреля, а след като видя, че човекът мълчи, свалил глава над гърдите, написа протокол, в който отбеляза, че е намерил 10 милиона лева, е те бяха много повече, и не вписа нищо друго, накара човека да го подпише и го застреля. После си напълнихме джобовете – кой колкото може да вземе. Главинчев сложи останалото в едно куфарче, а пък 10-те милиона отброи и постави в пакет, който даде на Коце Испанеца да ги предаде в Дирекцията на милицията. След това заключихме апартамента и си излязохме. Едва късно вечерта са изнесли труповете.

Арестувахме хора навсякъде – в София, в Банкя, в Бояна, в провинцията. Може би от всеки 10 души убивахме по 6 или 7. Някъде през ноември 1944 г. ни пратиха на фронта **да арестуваме офицери** …“

Източник: „История на БКП 1919-1989“, Никола Алтънков, издателство „Факел“.

Будители предупреждават, че самите източници често подвеждат към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи (да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза).

ОЩЕ ПО ТЕМАТА:

ЧУЖДАТА ВЛАСТ В БЪЛГАРИЯ

Девети септември 1944г. е една от най-черните дати в нашата история

ПРОГРАМА ЗА ИЗТРЕБВАНЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Театърът на антихриста

---

buditeli.info © 2017